

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2006

**ΟΜΙΛΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ
ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΘΡΑΥΣΜΑΤΟΣ
ΤΩΝ ΓΛΥΠΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ ΠΟΥ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΗΣ ΧΑΪΔΕΛΒΕΡΓΗΣ**

«Είναι εξαιρετική τιμή και βαθιά συγκίνηση, να σας παρουσιάζω σήμερα, το πρώτο από τα διεσπαρμένα θραύσματα των Γλυπτών του Παρθενώνα, που επιστρέφει στη θέση του, έπειτα από ενάμιση σχεδόν αιώνα.

Όπως θα γνωρίζετε, χθες πήγα στη Χαϊδελβέργη για να παραλάβω επισήμως το θραύσμα που βρισκόταν στη συλλογή του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου του Πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης.

Η απόφασή μου να μεταβώ εκεί ο ίδιος, στηρίχθηκε στην **τεράστιας συμβολικής σημασίας χειρονομία του Πανεπιστημίου**, να επιστρέψει το θραύσμα, γυρίζοντας σελίδα στη μέχρι πρότινος αδιέξοδη συζήτηση για την επιστροφή του συνόλου των Γλυπτών από άλλα μουσεία του εξωτερικού.

Το Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης έλαβε αυτή την απόφαση – της επιστροφής του θραύσματος - αναγνωρίζοντας τη σημασία του Παρθενώνα **ως μοναδικού μνημείου της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς.**

Ουσιαστικά, έκανε το πρώτο βήμα για την προώθηση της επανένωσης των Γλυπτών του Παρθενώνα, κατανοώντας, ότι δεν θα μπορούσε ποτέ να υπάρξει ούτε επιστημονικό ούτε νομικό ούτε ηθικό έρεισμα για την παρακράτησή του.

Παράλληλα, υπέδειξε ότι και τα Μουσεία, όπως και οι συλλογές Ιδρυμάτων και Οργανισμών, δεν πρέπει να είναι τόποι πολυτελούς εξορίας ή κοιμητήρια αρχαίων μνημείων.

Είναι ζωντανοί Οργανισμοί που συμβαδίζουν με τον καιρό τους, θεματοφύλακες πολιτιστικής συνεργασίας και σύμπραξης μεταξύ των λαών, και αρωγοί στην ιδέα μιας ενωμένης Ευρώπης, που δεν μπορεί να προχωρήσει, παρά εναρμονίζοντας την πολιτική της με την αποκατάσταση του δικαίου και της ηθικής.

Ο Παρθενώνας συμβολίζει το πνευματικό απόθεμα που κληροδότησε στην ανθρωπότητα ο αθηναϊκός, 5^{ος} π.Χ. αιώνας. Ξεχωρίζει γιατί μεταστοιχείώνει τις υλικές προϋποθέσεις σε πνευματικές αρετές. Σηματοδοτεί την αφύπνιση της ατομικής συνείδησης μέσα στο συλλογικό, κοινωνικό πλαίσιο που εγγυώνται οι αρχές της Δημοκρατίας. Σηματοδοτεί την ισοτιμία των τάξεων, των γενεών και των φύλων.

Τη βίωση της ιστορικότητας, τη σημασία της μνήμης ως προϋπόθεση για την αυτογνωσία, τα ανθρώπινα μέτρα και τις αξίες της ηθικής. Το χρέος της προάσπισης της Πολιτείας και των Νόμων, την αυτοσυνειδησία της υπεροχής του δημοκρατικού μοντέλου διακυβέρνησης.

Η ακεραιότητα της μορφής του Παρθενώνα είναι η βασικότερη προϋπόθεση για την πρόσληψή του ως ενιαίου έργου τέχνης. Στην έννοια της μορφής του εμπεριέχεται αυτόματα και το περιεχόμενο.

Αν, λοιπόν, η αρχή της ακεραιότητας ισχύει ως γενικός κανόνας για κάθε δημιουργία, στην περίπτωση του Παρθενώνα αποκτά το απόλυτο νόημά της.

Μόνο αν ξανακερδηθεί η ενότητα του συνόλου με την επανένωση όλων των διάσπαρτων μελών του, ο Παρθενώνας θα αποκατασταθεί ως **κορυφαίο σύμβολο του Ευρωπαϊκού πνεύματος**, πάνω στο οποίο συνοψίζονται οι βασικές αρχές του ανθρωπισμού.

Το αίτημα για την αποκατάσταση των Γλυπτών του Παρθενώνα είναι ένα αίτημα που υπερβαίνει τα εθνικά μας σύνορα και έχει **παγκόσμια διάσταση**. Δεν πρόκειται για ζήτημα εθνικής υπερηφάνειας. Δεν θα πάψω ποτέ να τονίζω, ότι **η μοναδικότητα του Παρθενώνα, ως παγκόσμιου μνημείου**, είναι ο καθοριστικός παράγοντας που καθιστά το αίτημα αυτό οικουμενικό.

Έτσι ακριβώς το αντιλαμβάνονται οι Έλληνες, αλλά και όσοι παραδέχονται το αυτονόητο του αιτήματος. Αυτό είναι και το μήνυμα που στέλνουμε σήμερα σε όλα τα μουσεία του εξωτερικού που κατέχουν γλυπτικά μέλη από τον Παρθενώνα.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να καταστήσω σαφές, ότι επιστροφή τους δεν θα αποτελέσει προηγούμενο και για άλλα μνημεία ή συλλογές αρχαιοτήτων.

Η περίπτωση του Παρθενώνα είναι εντελώς ξεχωριστή.

Η επανένωση των Γλυπτών του αποτελεί χρέος απέναντι στην ιστορία. Τα μουσεία οφείλουν να ανταποκριθούν στο ηθικό χρέος προς την πολιτιστική και πνευματική συνοχή της Ενωμένης Ευρώπης.

Να πω, εδώ, ότι είμαι αισιόδοξος και βέβαιος, ότι η επιστροφή του θραύσματος από τη Χαϊδελβέργη, θα ανατροφοδοτήσει τη συζήτηση για την επιστροφή των διάσπαρτων μελών των Γλυπτών του Παρθενώνα. Πιστεύω στην προοπτική ενός ψύχραιμου και αντικειμενικού διαλόγου.

Πιστεύω στη συναίνεση, τη συνεργασία και την αλληλοϋποστήριξη όλων των ευρωπαϊκών πολιτιστικών φορέων. Προσβλέπω στη δυναμική του μέλλοντος και στις αισιόδοξες προοπτικές του.

Για κάθε διάσπαρτο θραύσμα του Παρθενώνα που επιστρέφει στη θέση του, θα προσφερθούν, ως δείγμα καλής θελήσεως και συνεργασίας, «αντίδωρα» από το πλούσιο πολιτιστικό παρελθόν μας.

Οι ερευνητικές εργασίες που διεξάγονται στον Ιερό Βράχο, αλλά και η επικείμενη αποπεράτωση του Νέου Μουσείου Ακρόπολης, προϊδεάζουν την υποδοχή όλων των Γλυπτών στην Ελλάδα.

Στην Αίθουσα του Παρθενώνα στο Νέο Μουσείο, θα δοθεί η δυνατότητα για την επανασύνδεση όλων των σωζόμενων μελών του Μνημείου. Εκεί θα στεγαστεί μια συλλογή μεγάλη και ομοιογενής, που αναμένεται να περιλάβει και τα Γλυπτά που διεκδικούμε από το Βρετανικό Μουσείο, τα οποία, έχοντας αποσπαστεί από το ιστορικό και πολιτισμικό τους πλαίσιο, τείνουν να αυτονομηθούν από το υπόλοιπο μνημείο.

Στην Αίθουσα του Παρθενώνα, συγκεκριμένες προθήκες θα παραμείνουν κενές σε αναμονή της επιστροφής των διάσπαρτων Γλυπτών»